

[Anders Mølgaard]

ber 1991, dokumenterer klart en række kvaliteter og gevinster ved at åbne skolen mere mod det omgivende samfund. Derfor vil vi naturligvis i Venstre støtte, at den enkelte skole får mulighed for at opprioritere netop denne side af skolen.

Med hensyn til næste afsnit i det radikale beslutningsforslag er enigheden også meget stor mellem Det Radikale Venstre og Venstre, når det drejer sig om undervisningsorganisering. Der står helt klart, at det skal organiseres, så børn og unge erfarer, at grundlæggende kundskaber er nødvendige videnområder. I Venstre er vi også positive over for at ophæve den begrænsning, der er i dag af, i hvilket omfang man kan lave ikkefagdelte undervisning, og jeg har også bemærket, at tidligere ordførere har givet udtryk for det samme synspunkt. Jeg synes også, det er glædeligt, at De Radikale er positivt indstillet over for at styrke sprogene, og at man bakker op bag den såkaldte 4-6-8-model.

Med hensyn til pkt. 3 er vi forhåbentlig alle sammen enige om, at skolens undervisning må tilgodese alle børns behov for at udvikle selvtillid, kreativitet, grundlæggende kundskaber og positive erfaringer med at lære, og der er heller ingen tvivl om, at man i den praktiske gennemførelse af undervisningen har store muligheder for at tilgodese de bogligt svage elever, men det kræver en høj grad af bevidsthed, specielt fra lærernes side. Et af midlerne er bl.a. en mere udbredt anvendelse af undervisningsdifferentiering. Venstre er også positiv over for at udvikle nye metoder til interne prøver gennem hele skoleforløbet, for det er såre fornuftigt. Om de synspunkter, som der er redegjort for under pkt. 4, 5 og 6 vedrørende klasselærerkoncept, forældresamarbejde og kontakt med skolens omgivelser, er enigheden stort set 100 pct., så det vil jeg ikke berøre mere. Alt i alt er vi overvejende positive over for hovedlinjen i det radikale beslutningsforslag.

Så vil jeg gerne knytte nogle kommentarer til SF's beslutningsforslag, nr. B 47, og jeg vil begynde med et par generelle kommentarer. Jeg synes, der er mange gode og relevante synspunkter skitseret i SF-forslaget. F.eks. skriver SF i bemærkningerne følgende, som vi synes er interessant og glæder os meget over:

»Folkeskolen skal fortsat være en skole for alle børn, en skole, hvor det er forskelligheden

og ikke ligemageriet, der er idealet.« »Det er vigtigt at vedkende sig at ville det demokratiske samfund ved at praktisere det.« Et både smukt og rigtigt princip! »Undervisningsdifferentieringen er det princip, der vil kunne garantere alle elevers læreprocesser ...« Også det synes jeg er præget af megen fornuft.

Disse overordnede målsætninger kan vi i Venstre naturligvis varmt støtte. Jeg synes også, som der tidligere er blevet sagt fra talerstolen, at det er positivt, at SF så kraftigt betoner den internationale dimension i folkeskolens indhold. Det er glædeligt, at SF vil pointere det, for det er noget, som vi skal prioritere højere i den debat, der bør være om folkeskolen i de kommende år.

Det er en kendsgerning, at Moder Jord krymper hver dag. De hastige teknologiske fremskridt inden for bl.a. telekommunikation og transportmuligheder har radikalt ændret proportionerne for tids- og afstandsforhold. Jeg tror, vi er mange, der f.eks. føler, at CNN-reportagerne fra Golfkrigen var lidt af et vendepunkt. Disse direkte tv-transmissioner af et af ofre for Saddams krigsforbrydelser, nemlig den olieindsmurte skarv, der næsten gik rundt i stuen, og ørkensandet, som fæg op i kaffekoppen på kakkeltbordet foran tv-skærmen, var mildest talt nærværende.

Vi 5,5 milliarder verdensborgere er kommet tæt på hinanden. Større begivenheder i Afrika, Rusland, Kina osv. vil én dag berøre hver eneste danskers hverdag, derfor er det vigtigt, at vi åbner os mod omverdenen, og at skolen også gør det. SF skal have ros for, at man prioriterer netop den dimension så højt, men for at møde verden med åben pande og fordomsfrihed er det en forudsætning, at man kender sine egne rødder både litterært, religiøst og historisk, kender vores musik og sangskat osv., og deri er jeg fuldstændig enig med den konservative ordfører. Denne dobbelthed mellem det nationale og det internationale er også for os i Venstre fundamental, og jeg håber, at den vil præge en stor del af debatten i 1992.

Jeg synes også, der er grund til at inddrage synspunktet om udvikling af skolebiblioteker til medie- og kommunikationscentre i det videre arbejde, og jeg finder mange lighedspunkter imellem SF's og De Radikales tanker.

Med hensyn til bemærkningerne i afsnit 4, »Skolen og samfundet – i et aktivt samvirke«,